

40

IZAZOV

bczagreb.hr/hr/izazov40

40

Susret koji mijenja

Evandjelje po Luki 1, 1 – 4

Mnogi su pokušali prikazati događaje koji su se dogodili, a evanđelist Luka, prema vlastitim riječima, pomno je proučio sve od početka i sve događaje zabilježio redom kako su se dogodili. (Luka 1,1 – 4). Upravo će Lukin izvještaj biti tekst koji ćemo čitati 40 dana duhovne pripreme za Uskrs, najveći kršćanski blagdan. Vrijeme je to u kojem želimo posebno promišljati i iznova doživjeti najveću priču ikad ispričanu. Tijekom 40 susreta s Isusom, kronološki zabilježenih u Lukinu evanđelju, želimo i sami doživjeti, uvijek iznova, a možda i prvi put, onaj autentični susret s Gospodinom - SUSRET KOJI MIJENJA.

Susret je važan okvir Lukina evanđelja koji naglašava duboku promjenu s posebnim naglaskom na temi milosrđa, uključenosti i ispunjenja Božjih obećanja. Preobražavajući susreti s Isusom nisu izolirani trenuci, već ključni događaji koji odražavaju šire teme povijesti spasenja te nam otkrivaju Božju narav utjelovljenu u Kristu. Kroz susrete s različitim osobama, pojedincima ili grupama ljudi, vidimo i doživljavamo Isusa kao suosjećajnog Spasitelja koji poziva svoje sugovornike na promjenu. Dok se zajedno s autorima tekstova pridružujemo tom putovanju kao čitatelji Lukinih detaljnih zapisa, i sami smo neizbježno pozvani na promjenu dok promišljamo Isusove riječi, djela i pristup pun ljubavi i suosjećanja.

Isusovi susreti otkrivaju nam Božji karakter i Njegovu neumornu ljubav i neprestanu potragu za čovjekom. Dok čitamo i oslušujemo, upoznajemo Isusa koji ruši ograde, susreće i poziva sve: Židove, pogane, marginalizirane i društvu neprihvatljive, bolesne i odbačene da „dođu k Njemu...“ Odjednom susrećemo Boga koji čuje naše vapaje, razumije naše borbe i uživa u odnosu s nama, koji želi hodati uz nas, sudjelovati u našim radostima i tugama i voditi nas kroz ovaj život. Susrećemo nešto potpuno drugačije, duboko, prisno i intimno – i premda to nismo namjeravali ili planirali – taj nas susret mijenja.

Dodatne materijale i PDF verziju knjižice potražite na web stranici bczagreb.hr/izazov40 ▶

Svaku nedjelju u 10:00 možete uživo pratiti bogoštovlje iz BC Zagreb na youtube kanalu www.youtube.com/c/bczagreb ▶

1

Pastiri

Evandjelje po Luki 2, 8 – 20

Svaki susret odvija se između dviju ili više osoba. Dešava se spontano ili najavljeno, a sudionici susreta mogu imati različite dojmove ili reakcije.

U *Evandjelju po Luki 2, 8 – 20* čitamo najavu događaja u kojem se krije jedan susret. Anđeo Gospodnji naviješta taj događaj. Uz sjaj i slavu Nebo se spušta nad pašnjake gdje borave pastiri sa svojim stadom. Uplašeni su i zbunjeni onim što čuju i vide, no anđeo ih hrabri: „Ne bojte se! Evo, javljam vam radosnu vijest za sav narod! Danas vam se u Davidovu gradu rodio Spasitelj – Krist Gospodin.“ Kada se sve stišalo, a njihova se srca smirila, ostavili su stada i žurno se uputili u Betlehem da vide djetesce. Kad su pronašli obitelj s djetetom položenim u jaslice, znali su da su na pravom mjestu.

Izvještaj nam ne govori koliko su se dugo pastiri zadržali u Betlehemu, ali prenosi ljudima njihov doživljaj viđenoga. Svi su se divili njihovoj priči o događaju, a oni su se vratili stadu slaveći i hvaleći Boga za vijest koju su čuli i prizor koji je tu vijest potvrdio.

Pastiri nisu mogli razgovarati s tek rođenim Isusom pa, ipak, taj ih je susret vidno promijenio. Kako mi danas komuniciramo s Isusom? Mijenjamo li se pri susretu s njim?

Oduči da ćeš se narednih dana otvoriti za mogućnost susreta s Isusom na mjestima i u trenutcima kada ga najmanje očekuješ.

2

Šimun u hramu

Evangelje po Luki 2, 21 – 35

Jeste li ikada nekoga čekali? Jeste li znali koga čekate? Jeste li čekali na pravom mjestu, u pravo vrijeme? Jeste li zakasnili? Ponekad nam se dogodi da znamo s kime se moramo naći, da znamo mjesto sastanka, ali zaboravimo termin. I što onda?

Imao sam tako dogovoreni susret, znao sam s kime i gdje, ali od silnog uzbuđenja, nisam se mogao sjetiti kada. Pokazalo se da sam došao tri sata ranije, ali u konačnici, došao je pravi trenutak.

Upravo je Šimunov susret s Kristom primjer kako doći u pravo vrijeme i na pravo mjesto te se susresti s pravom osobom. Šimun je dopustio da ga vodi Duh Sveti i vidio je ono što je Bog pripremio za njega - susret sa Spasiteljem. Čekao je na pravom mjestu i u pravo vrijeme te radosna srca blagoslovio dijete i roditelje.

Što mi radimo nakon susreta sa Spasiteljem? Riječi Šimuna bile su: „Otpusti me sada u miru...” A što mi kažemo nakon susreta s Njime? Šutimo i mislimo: „Pa, i to smo obavili!” ili strpljivo očekujemo da nas Bog vodi dalje...

Kada vidimo spasenje koje je Bog pripremio za nas, bez obzira na tamu koja je oko nas ili u nama, Bog svjetlošću ispunjava svaki kutak u našem životu. Susret na pravom mjestu s pravom osobom.

Dopusti Bogu da svaki dan iznova otvara tvoje duhovne oči i uši da ne propustiš prepoznati i susresti Isusa.

3

Marija i Josip

Evandjelje po Luku 2, 41 – 52

Jeste li se ikada pitali kakav je Isus bio kao dječak, kao mladić? Kako je bilo Mariji i Josipu odgajati Sina Svevišnjega, Boga i čovjeka?

Kratka crtica koju je Luka zabilježio o Isusu kao dvanaestogodišnjaku uvijek me zatekne. Nakon nadnaravna začeca i rođenja taj „zemaljski“ događaj nešto je nama blisko i poznato. Svi mi kao obitelji imamo svoju tradiciju, svoje običaje i uspomene vezane uz te običaje. Želimo na svoju djecu prenijeti ono što je nama važno, usaditi u njih iste vrijednosti, pogotovo ako je riječ o vjeri, kako bi oni nastavili istim stopama. To su trenutci okupljanja obitelji i prijatelja, trenutci zajedništva. U središtu naše pozornosti, kao vjernicima, trebao bi biti Isus. No, dani su nam ispunjeni raznim aktivnostima, nemamo vremena, puno toga odvuče našu pažnju i izgubimo Isusa iz vida. Jednostavno, kao da ga nema. Kad shvatimo da su dani prošli, a da se nismo susreli s njim, žalosni smo, molimo i tražimo ga. Ponekad panično, kao da smo izgubili najvredniji dragulj.

A, Isus, savršen primjer poslušnosti, s Ocem jedno, nikoga ne gubi, traži zalutalu ovcu i uvijek je tu s nama. Mi smo ti koji ne razumijemo i zaboravljamo, koje treba podsjećati da ga tražimo u skromnosti naših srca, a ne tamo gdje on nije – u blještavilu.

Odluči od danas ne ispuštati Isusa iz vida i od njega učiti o poslušnosti Bogu.

4

Đavao

Evandjelje po Luki 4, 1 – 13

Pripremate se za važan razgovor. Svi planovi idu u najboljem smjeru. Projekt je spreman, izračuni su napravljeni, dinamika je optimalna, a prezentacija savršena. Još samo jedan razgovor i sve će biti gotovo. Uspjeh je nadomak ruke. Mukotrpnih sati i dani pripreme iza vas su i još samo taj jedan mali korak i to je to.

Đavao odlazi u pustinju kako bi se susreo s Isusom. Nakon krštenja Isus, pun Duha Svetoga, potvrđen kao Sin Božji, četrdeset dana boravi u pustinji i kako nije jeo, ogladnje. Đavao ga četrdeset dana iskušava. Bliži se konačan susret s Isusom. Priprema je obavljena, ponuda je na stolu. Primamljiva i privlačna, tako nešto ne odbija se. Isus odbija sve ponude, ostaje vjeran svome Ocu i poslanju koje mu je namijenjeno. Đavao ga ostavlja na miru do sljedeće prigode.

Može li Đavao poremetiti naše planove? Može li narušiti naše poslanje? Kako izgledaju njegove ponude za nas danas? Stavljanje na prvo mjesto stjecanje materijalnih dobara, izgradnju vlastitog kraljevstva i težnje za spektakularnim iskustvima, mogu nas udaljiti od ispunjenja našeg poslanja na ovoj zemlji.

Određuje li susret s Isusom postojanost u našem poslanju? Jesmo li spremni samo Njemu klanjati se i samo Njemu služiti?

I ne zaboravimo, ako smo uspješno nadvladali jedno iskušenje, Đavao nas ostavlja na miru samo do sljedeće prigode. Zato, budimo oprezni!

Prihvati mogućnost da će Đavao i tebe kušati pa se zato, poput Isusa, osloni na snagu Božje riječi.

5

SVI u sinagogi u Nazaretu

Evandjelje po Luki 4, 16 – 30

SVI koji su se toga dana zatekli u sinagogi u Nazaretu bili su pod dojmom susreta s Isusom. SVI su bili zadivljeni i govorili sve najbolje o njemu, a zatim su se SVI razbjesnili do te mjere da su ga željeli ubiti. Isus ih nije pokušao impresionirati čudima niti im se želio umiliti riječima. Isus je izazvao njihova očekivanja, njihova vjerovanja, a nadasve njihovu uskogrudnost. Tog dana u Nazaretu Isus je javno objavio svoje poslanje - ispunjenje proročanstva o Radosnoj vijesti koja se ne odnosi samo na Židove već na sve narode. SVI koji su to čuli imali su priliku odlučiti svatko za sebe što će s tim riječima. No, u tom trenutku i dalje ostaju SVI, masa koja se okreće protiv Isusa.

Dio sam onih SVIH koji slave Isusa i znaju puno o njemu. Zadivljena sam ljepotom njegovih riječi i djela koja donose Radosnu vijest o ljubavi, oslobođenju, milosti i milosrđu. Ipak, pitam se jesam li zaista spremna prihvatiti Isusa koji govori i djeluje izvan okvira mojeg razumijevanja onoga tko je On. Što kada Isus odlučuje objaviti se, uslišati molbu, ispuniti potrebu... ne onima koji ispravno vjeruju, prema mojem sudu, već svima onima koji ga traže pa bilo to i na pogrešan način?!? Može li takav Isus i mene razbjesniti ili barem malo naljutiti?!? Naravno da ne pomišljam izbaciti Isusa iz 'svoga grada', ali pitam se jesam li spremna slijediti Isusa i onda kada on izaziva cijeli moj tako dobro utvrđen vjernički svijet.

Izaberi danas slijediti Isusa i onda kada On pomiče granice tvogeg dobro utvrđenog svijeta.

6

Šimun Petar

Evandjelje po Luki 5, 1 – 11

Jednu večer u Poreču proveo sam neko vrijeme na obali promatrajući more. Što sam dulje gledao, primjećivao sam više svjetala koja su klizila po moru. Kada je svanulo, shvatio sam da su to bili ribarski brodovi. Ribari znaju da je noć najbolje vrijeme za ribolov.

Prije 2000 godina bio je jedan ribar po imenu Šimun Petar. I on je proveo cijelu noć loveći, ali te večeri ništa nije ulovio. Razočarano je prao mreže kada ga je primijetio Isus. Rekao mu je: „Zaplovite prema pučini! Tamo bacite mreže da uhvatite ribu.” Šimun je odgovorio:

„Gospodaru, cijelu smo noć radili i ništa nismo ulovili, ali **ako ti tako kažeš**, bacit ću mreže.” Kada je Petar poslušao Isusa, ulovio je toliko riba da mu je brod gotovo potonuo.

U susretu Petra i Isusa možemo vidjeti dvije stvari. Prvo, Petar je radio najbolje što je znao, pecao je noću, ali kad mu je Isus rekao da pokuša ujutro, što baš nije imalo smisla, Petar ga je **odmah poslušao**. Drugo, iako je bio profesionalni ribar, Petar je **ponizno reagirao** na Isusovu naredbu.

Što možemo naučiti od Petra? Kada nas Isus usmjerava, trebamo kao Petar odmah i ponizno poslušati. Kada se nalazimo u sličnoj situaciji kao Petar i mislimo da znamo najbolje, kada se Božje zapovijedi čine suprotne našem razumu, Bog želi našu poslušnost. I Bog će nas blagosloviti!

Dopusti Bogu da te blagoslovi u onome što radiš, dopusti mu da ti pokaže bolji način od onoga koji se tebi čini najboljim

Nepokretan čovjek

Evandjelje po Luki 5, 17 – 26

Kada je Isus poučavao, privlačio je mnoge. Neki su htjeli nešto naučiti, ali uvijek je bilo i onih koji su sve provjeravali. Isusovi postupci izbezumljivali su njegove protivnike, a s druge strane, donosili radost i sreću grješnicima i bolesnima. Ništa nije moglo spriječiti te ljude da dođu do Isusa s bolesnikom. Koja ideja! Kroz krov jer je velika gužva! Isus je vidio njihovu vjeru i rekao: „Prijatelju, oprošteni su ti grijesi!“

Tada su učitelji Zakona i farizeji pomislili: „Tko je ovaj što huli na Boga?“ Njima je bilo važno samo slovo na papiru, odnosno provodi li se dobro zakon. Isus je dobro znao što se odigrava u njihovim srcima i glavama pa govori da je on jedini Bog i zato ne ostaje samo na riječima jer to svatko može izreći. On ide dalje i kaže: „Govorim tebi, mladiću, ustani, uzmi svoj ležaj i idi kući!“ Mladić ustaje i odlazi slaveći Boga. Dogodilo se nešto neviđeno. Isus je pokazao da ima vlast praštati grijeha i liječiti. Čovjek je oslobođen od grijeha i od bolesti.

U Božjoj blizini dolazi do izlječenja duše i tijela. Jednako su važni i prijatelji bolesnoga čovjeka koji su ga donijeli do Isusa. I to je čudo u današnje vrijeme: pomagati drugima, donositi i ljubiti druge onako kako Isus ljubi nas. Tako predstavljamo našega Gospodina Isusa, kako živi i djeluje u nama i kroz nas.

Odluči od danas donositi pred Isusa svoje prijatelje u potrebi i posredovati za njih u molitvi.

8

Levi

Evandjelje po Luki 5, 27 – 32

Kad se Levi susreo s Isusom, odmah se odrekao svega kako bi ga slijedio. Nije samo prekinuo s poslom toga dana i dao otkaz već se odrekao svega što je zaradio do toga trenutka. Sve je to napravio jer je znao da Isus ima nešto puno bolje za njega. Nedugo nakon toga susreta s Isusom Levi priprema veliku gozbu kako bi i drugi upoznali Isusa i donijeli istu odluku kao i on. Isus je prihvatio njegov poziv i došao na gozbu. Bila je to prilika da podijeli Radosnu vijest s onima koji su to najviše trebali čuti. Bio je to početak evangelizacije koju će provoditi cijeli život.

Poput Isusa (i Levija) ako želimo doprijeti do izgubljenih, moramo biti u kontaktu s njima. Isus nije dopustio da društveni status utječe na njegov odnos s drugima. Nije tražio da se ljudi promijene prije nego što krenu za njim. On ih je tražio, susreo se s njima bez obzira na okolnosti u kojima se nalaze i ponudio im milost.

Isus je pokazao da ne smijemo dopustiti društvenim normama da određuju komu ćemo dijeliti Radosnu vijest. Bolesni trebaju liječnika, a izgubljene ovce trebaju pastira. Molimo li se Gospodaru žetve da pošalje radnike u polje? Jesmo li spremni otići sami? Jesmo li voljni odreći se svega kako bismo slijedili Isusa i služili mu?

Razmisli o tome kako ti odlučuješ o tome s kim ćeš podijeliti Radosnu vijest o Isusu Kristu.

Rimski časnik

Evangelje po Luki 7, 1 – 10

Zamislite tipičnu scenu, možda iz filma, u kojoj netko na visokom položaju želi spasiti nešto što voli. Viče, bjesni i na sve moguće načine nastoji pronaći rješenje bez obzira na cijenu.

No, ovo nije takva scena. Ovaj tekst govori o čovjeku s velikim autoritetom koji je na korak od gubitka „sluge koji mu bijaše vrlo drag.“ Ali, on ne očajava, njegova je vjera tolika „kakva se ni u Izraelu nije našla.“ Časnik razumije granice svoje vlasti te pronalazi onoga koji ima vlast nad bolešću i smrću. Iako je ovo tek početak Isusove službe, časnik izjavljuje da nije dostojan da Isus uđe pod njegov krov, ali zna da Isus treba samo izgovoriti riječ da ga izliječi. Njegovo ponašanje pokazuje da prepoznaje da je Isus Bog pa se i sam Isus divi njegovoj vjeri.

Mnoštvo koje slijedi Isusa vidi da njegova vjera ne proizlazi iz njegova očaja niti zato što je bio zaslužan već iz razumijevanja tko je Isus. Svojim primjerom rimski časnik poziva nas da se i mi promijenimo, da naša vjera u Isusa ne proizlazi iz naše bespomoćnosti ili očaja, nego iz dubljeg razumijevanja Isusa i onoga što želi učiniti u našim životima.

Izaberi već danas vjerovati Isusu zbog onoga tko On jest bez obzira na tvoje okolnosti i tvoju ne/sposobnost vjerovanja.

Udovica iz Naina

Evangelje po Luki 7, 11 – 17

Mnoštvo. S jedne strane hoda uz Isusa, s druge strane čini sprovodnu povorku. Mnoštvo uz Isusa sretno je i ushićeno nakon svjedočenja čudu ozdravljenja bolesnog sluga jednog satnika. Mnoštvo uz udovicu tuguje i oplakuje smrt njezina jedinog sina. Susreću se na ulazu u grad Nain.

Zanimljivo je primijetiti da u tom susretu udovica ne prilazi Isusu, ne traži ga pomoć, a ne vidimo ni njezinu reakciju nakon uskrsnuća njezina sina. Međutim, vidimo Isusa koji u mnoštvu vidi pojedinca. Vidi njezinu tugu, gubitak i slomljenost. Zna da nije prvi put izgubila voljenu osobu i da nakon pokapanja sina ostaje bez ekonomske sigurnosti. Isus reagira - sažali se nad udovičinom novonastalom situacijom i govori joj da ne plače. I dalje ne vidimo njezinu reakciju. Isus pristupi lijesu i uskrsne mladića. Zatim ga predaje majci. Taj ponovni i čudesni susret sa sinom udovica ni u kom slučaju nije očekivala. Sve se promijenilo. Kad je to vidjelo, mnoštvo je obuzeo strah i svi su počeli slaviti Boga. Dio toga mnoštva bili su i majka i sin. Taj događaj u potpunosti je promijenio njihove živote, njihovu sadašnjost i budućnost.

Možda ponekad osjećaš da tvoje potrebe nisu vidljive zbog mnoštva oko tebe. Ovaj događaj potvrđuje suprotno. Isus te vidi, shvaća i prilazi. Na čudo uskrsnuća mnoštvo je reagiralo slavljenjem Boga. Prikluči se tom mnoštvu!

Dopusti Isusu da ti priđe u tvojoj najvećoj potrebi i najdubljoj boli, On te vidi i usred mnoštva.

Farizej Šimun

Evandjelje po Luki 7, 36 – 50

Evandelist Luka jedini donosi zgodu u kojoj je Šimun, farizej, pozvao Isusa u svoj dom da blaguje s njim. Tom se susretu sasvim nepozvano pridružila neka žena, „grešnica“ koja je Isusu iskazivala počast te mu „prala noge svojim suzama, brisala ih kosom i ljubila i mazala mirisnim uljima.“ Šimuna je to zbunilo te je pomislio kakav je to prorok koji nije svjestan da je ta žena grešnica. Isus mu pronicljivo odgovara prisposodobom o dvojici dužnika. Pojašnjava mu svoj odnos prema grešnici te ističe „da su joj oprošteni mnogi grijesi jer je pokazala puno ljubavi.“ Šimun bi priznao Isusa kao proroka da se „udaljio i odvojio“ od grešnice, ali Isus čini suprotno pa u odnosu s grešnicom pokazuje Očevu ljubav i milost. Tamo gdje je bilo mnogo grijeha, Isus je donio mnogo ljubavi. Upozorio je Šimuna da onaj kojemu se malo prašta, malo ljubi.

Slika Šimuna koji promatra i prosuđuje druge aktualna je i danas. Nismo li mi „slični“ Šimunu kad na taj način gledamo druge i tako se odnosimo prema njima? Ne vidimo li mi sami sebe kao one kojima je oprošteno? Poput Šimuna i mi se moramo zapitati kakvu sliku nebeskoga Oca imamo.

Isuse, daj da se pogledamo u Tvoje ogledalo i osvijestimo svoju grešnost i počnemo ljubiti jedni druge kako Ti ljubiš nas!

Imajući u vidu milost koju ti primaš, danas odluči početi gledati ljude oko sebe bez osuđivanja.

Javna grešnica

Evangelje po Luki 7, 36 – 50

Tko ju je pustio unutra? Vjerujem da su to pitanje postavili mnogi u toj prostoriji kada je grešnica stala do Isusovih nogu. Možda je netko s namjerom namjestio Isusu novi izazov?

Neimenovana žena, koju je većina unaprijed osudila, rasipa SVE pred Isusove noge. Da je došla 'samo' sa suzama i iskrenim riječima, vjerujem da bi Isusova reakcija bila jednaka, ali mirisno skupocjeno ulje koje je izlila na Isusove noge dalo je Isusu dobar povod da ukori svojeg domaćina koji nije ponudio ni vodu.

Susret s Isusom mijenja SVE. U samo nekoliko minuta farizej je od ponosna domaćina postao posramljen i ukoren, a žena koja je ušla kao potpuno slomljena osoba izašla je otkupljena, spašena i smirena. Za taj preokret bila je potrebna njezina velika hrabrost - ući među one koji te preziru, prosuti sve svoje duhovno i materijalno pred Gospodinom i moliti za milost. Dok je svima u središtu pozornosti bila njezina prošlost, Isusu je u središtu bila njezina budućnost.

Nakon toga čudesnog djela ljubavi samoprovana 'pravedna' elita i dalje ostaje nemilosrdna pa usmjerava svoj žalac, čak i na Isusa riječima: „Tko je ovaj...?“

Zapitajmo se kako bismo mi reagirali kada bi u našu crkvu ušla takva osoba. Možemo li svoj samopravedni stav preusmjeriti na potrebu SVIH ljudi da se susretnu s Isusom jer samo taj susret mijenja perspektivu, ogoljuje istinu i zauvijek mijenja.

Razmisli o svojoj prošlosti, prihvati u potpunosti Isusovo otkupljenje i milost. Zahvali mu na tome.

13

Učenici u oluji

Evandjelje po Luki 8, 22 – 25

Noć je. Učenici s Isusom plove prema Gerasi. Podigla se oluja, silan vjetar baca lađu, veliki valove prijete da će je potopiti, voda se ulijeva u lađu, a valovi samo što je ne prevrnu...

Iskusni ribari trude se prilagoditi jakim vjetrovima i uzburkanom jezeru. Ali sve izgleda bezizlazno.

Tada se dogodilo nešto što je drastično promijenilo njihovu situaciju. Zazvali su ga! Onaj koji je razdijelio more zaprijetio je vjetru i smirio je oluju. Isus nije učenike udaljio iz oluje već ih je sačuvao u oluji.

Kroz kakvu oluju svoga života TI prolaziš? Izgledaju li i tvoje oluje kao da će te uništiti?

Prolaziš li kroz neku svoju kušnju, nevolju, bolest... strah te je... boli... ne vidiš izlaza... misliš da je kraj! Ne zaboravi – Isus je tu! Misliš da spava, ali On je tu. Tu je da te zaštiti, tu je da utiša tvoj strah, tu je da ti pomogne prijeći na drugu stranu dok ploviš u svojoj životnoj lađi. Samo ga vjerom zazovi. Samo jedan zaziv Njegova imena može umiriti tvoj strah i tvoju bol.

Ako prepustiš brige u Njegove ruke za vrijeme snažne oluje u sebi, osjetit ćeš sigurnost.

Svemogućí je Bog u tvojoj lađi! Utišat će oluju!

Izaberi danas susresti Isusa koji može utišati i najgoru oluju u tvom osobnom životu.

Opsjednuti iz Gerase

Evangelje po Luki 8, 26 – 39

Sjene sa svih strana. Proganjanje i nemir sa svih strana, iznutra i izvana. Ispucana koža od siline žege i vjetra Negeva, bolno tijelo s tragovima lanaca, umorno, izmučeno žeđu, neprekidna agonija. Grob izgleda kao izlaz, ali čak ni tišina i mrak groba u kojem pokušava zaspati nisu zaklon. U gradu i selima strahuje od ljudi i ljudi strahuju od njega. Beskrajna izolacija, slomljena duša.

Lutajući, vrišti iznutra: „Kako pobjeći od ovoga?!“

Odjednom u toj agoniji i dubokoj buci u umu čuje vrisak. Osjeća kako mu glasnice pucaju u krik koji nije njegov: „Isuse, Sine Božji, što mi imamo s tobom? Zašto nas mučiš?!“

Tada začuje glas kao šum mnogih voda koji nadglasava sve i zapovijeda: „Izađite iz njega!“ Iznenada njegova se duša digla. Vidi svjetlo, osjeti toplinu sunca i mir, MIR! Tišina. Nema više glasova ni sjena, može se srušiti na tlo i odmoriti umorno tijelo i um!

Netko podiže čovjeka, obuče ga, obuje i nahrani. Čovjek sjede do nogu svoga Spasitelja i sluša svaku dragocjenu riječ koju izgovara. To je Isus, spasitelj njegove duše! Kako uzvratiti toliku ljubav?!

Njegov Spasitelj kreće dalje, a čovjek nema druge želje osim ostati uz Isusa zauvijek.

No, Isus progovori: „Vrati se kući i pripovijedaj što ti učini Bog!“ Oslobođeno srce ima samo jednu želju! Vršiti volju svoga Spasitelja, slijediti Njegov glas.

Čovjek ode šireći glas o silnom djelu koje mu učini Gospodin! Oslobođen, ispunjen riječju živoga Boga, radostan sluga Kristova svjedočanstva!

Predaj danas Isusu sve svoje boli, strahove, usamljenost, otuđenost i svaku vrstu slomljenosti.

15

Jair

Evandjelje po Luki 8, 40 – 42; 49 – 56

Život nam nerijetko donosi situacije kada postajemo svjesni da nešto ne možemo riješiti sami i moramo tražiti pomoć nekoga drugog. Situacija za nas postaje još teža ako čujemo komentare koji su previše racionalni ili obeshrabrujući.

U *Evandjelju po Luki 8* čitamo kako je Isus s Dvanaesticom i još nekim ženama koje je izliječio krenuo u obilazak gradova i sela propovijedajući, poučavajući i čineći razna čuda. Silno mnoštvo prati ga u stopu. Isus je umoran. Tada ga na koljenima dočekuje Jair kojem umire kći. Može li čovjek imati ozbiljniji problem? A onda se usred te gužve pojavljuje još jedna osoba s potrebom.

U takvoj situaciji netko bi se naljutio kada bi Isusovu pažnju privukla neka druga osoba (43 – 48) ili bi se obeshrabrio kada bi čuo riječi: „Ne zamaraj Isusa, kasno je sada - kći ti je umrla.“ Možda bi bio razočaran kada bi iz tugujućeg mnoštva čuo kako se rugaju Isusovim riječima da djevojčica samo spava (53). Međutim, Jair je znao što mora napraviti, Isus ga je samo podsjetio: „Samo vjeruj i ozdravit će.“ (50)

Jesmo li se, poput Jaira, našli u situaciji bez izlaza kada jedino možemo doći pred Isusa, pasti na koljena i vjerovati mu? Isus nas nikada neće razočarati jer za Isusa ne postoji nerješiv problem i nikada mu nismo dosadni.

Odluči već danas da ćeš s povjerenjem dolaziti pred Isusa u svakoj situaciji koja nadilazi tvoje mogućnosti i da nećeš dopustiti da te obeshrabre bilo kakve prepreke ili komentari drugih ljudi.

Bolesna žena

Evangelje po Luki 8, 40 – 48

U ovom tekstu opisan je susret Isusa i žene koja je bolovala od krvarenja dvanaest godina. Ne znamo točno o kakvom je krvarenju riječ, ali to nije ni bitno jer je, prema zakonu Staroga zavjeta, smatrana nečistom osobom. Svaka stvar ili osoba koju bi dotakla bila je nečista i možemo pretpostaviti da nije bila u bliskom kontaktu s ljudima.

Tekst nam govori da se žena bezuspješno borila protiv svoje bolesti jer je dvanaest godina nijedan liječnik nije mogao izliječiti. Uz sve to izgubila je sav svoj imetak, ali i dostojanstvo. Možemo samo zamisliti koliko je bila tjelesno i duševno iscrpljena zbog dugotrajne bolesti i kako se osjećala usamljeno i bez nade.

A onda dolazi do preokreta u njezinu životu. U svom očaju ona skuplja hrabrost i čini korak prema Isusu te dotakne samo rub Njegova ogrtača ne bi li ozdravila. Ne mari za mnoštvo, ne mari za odredbe Zakona jer zna da je Isus njezina jedina nada. U tom trenutku prestaje krvariti i osjeća da je ozdravila.

Njezin je dodir osjetio i Isus pa upitao: „Tko me se dotače?“ ne zato što ne zna tko ga je dotaknuo, nego zato što joj pred svima želi vratiti davno izgubljeno dostojanstvo.

Dobro je odvažiti se i predati mu svoje terete jer susret s Isusom iz temelja sve mijenja nabolje.

Oduči danas napraviti jedan korak bliže Isusu jer samo On ti može vratiti davno izgubljeno dostojanstvo.

Gladno mnoštvo

Evandjelje po Luki 9, 10 – 17

Veliko je mnoštvo naroda išlo za Isusom jer su gledali čudesa koja je činio na bolesnicima. Čak i u trenucima kada se Isus povukao na osamu sa svojim učenicima i dalje su ga slijedili. Kada ih je vidio, Isus se sažalio nad njima i primio ih. Poučavao ih je o kraljevstvu Božjem i ozdravljao sve koji su trebali ozdravljenje.

Ljudi su slušali njegov nauk i svjedočili ozdravljenju bolesnika, ali ovaj put doživjeli su i nešto puno više, nešto što nisu očekivali. Doživjeli su Isusa u posve novom svjetlu. Isus gotovo ni od čega stvara dovoljno hrane za sve prisutne. Nadnaravno i čuderno hrani više od pet tisuća ljudi! I to obilno, da su se nasitili. Isus im pokazuje svoju novu dimenziju! Božansku dimenziju, poput one kada je u pustinji nahranio izraelski narod. Tako velik i moćan, a opet tako brižan prema ljudima koji ga traže. Vidi njihove potrebe i djeluje. Brine se za njihovo cjelokupno biće.

I danas je tako! Isus nas susreće u našoj svakodnevici! S nama je! Vidi naše biće, stanje, potrebu! Poučava, ozdravlja, put stvara, vidi unaprijed, Riječ svoju drži, u tami svijetli!

Čini čuda! Brine se o našem cjelokupnom biću! Takav je moj Bog!

Dopusti Isusu da te susretne upravo u ovom trenutku i prihvati da on može učiniti više nego što ti očekuješ.

Potencijalni sljedbenici

Evandjelje po Luki 9, 57 – 62

Zamišljam Isusa okruženog ljudima, među kojima su i učenici, kako pješaći prašnjavim putovima kroz sela Palestine u smjeru Jeruzalema. Terenska nastava, rekli bismo danas. Svakojaki događaji koji služe za pouku. Oduševljeni naukom, istjerivanjem zlih duhova i izlječenjima, privučeni čudima, u ljudima se budi želja da slijede Učitelja. Prvom koji se nudi, Krist objašnjava da će se morati odreći svoga komfora ako želi u službu. Nekom drugom upućuje poziv, ali on ga uvjetuje najprije sređivanjem obiteljskih obaveza. Treći se isto nudi, ali bi, ipak, nešto učinio prije toga... Slično se spominje u *Evandjelju po Mateju 8, 19 – 22*.

Slijedi tekst u 10. poglavlju koji započinje riječima: „Poslije toga Gospodin izabra **drugu** sedamdesetoricu...“ Znači, izabrao je neke druge koje šalje u „žetvu“.

Postavljamo li i mi uvjete na direktnu Isusovu zapovijed: „Idite i učinite sve narode učenicima mojim!“? Koliko izgovora imamo za izbjegavanje svakodnevne pobožnosti? Razumijemo li Božju tugu zbog našeg ignoriranja njegova poziva, njegove naredbe?

Želimo li nekoga slijediti, moramo u njega i gledati. Noge idu tamo gdje su oči uprte. Usredotočimo se na Isusa, stavimo ga na središnje mjesto kako bi sve drugo došlo na svoje pravo mjesto.

U 62. retku čitamo: „Nitko tko položi ruke na plug i onda gleda unatrag nije prikladan za Božje kraljevstvo.“

I zato, ne okreći se, sine/kćeri!

Preispitaj se danas jesu li tvoje oči usmjerene prema Isusu kojega hrabro slijediš ili, možda, *gledaš unatrag uz prikladne isprike.*

Neki učitelj Zakona

Evandjelje po Luki 10, 25 – 37

Učitelji Zakona, poput ovoga u *Evandjelju po Luki*, počeli su vjerovati da su njihova tumačenja Zakona rezultat njihove velike intelektualne sposobnosti i pravednosti.

Prvo učiteljevo pitanje ne izaziva sukob jer Isus potvrđuje njegov odgovor – Zakon doista uči da se vječni život ostvaruje ljubeći Boga i bližnjega. No, učitelj ne odustaje, već postavlja drugo pitanje: „Tko je moj bližnji?“ To pitanje otkriva dublji problem – ljudsku sklonost intelektualnim raspravama koje odvlače pozornost od srži Božje zapovijedi.

Isus odgovara prisposodobom o dobrom Samarijancu. Svećenik i levit uspijevaju naći neki intelektualni ili društveni izgovor zbog kojeg zanemaruju ranjenog Židova ne prekršivši pritom Zakon. Nasuprot njima, Samarijanac, koji je Židove smatrao svojim neprijateljima, pokazuje milosrđe. Koliko je puta ovaj učitelj Zakona dopustio da ga intelektualne teorije i apstraktne rasprave odvedu daleko od prave biti Božjih zapovijedi? Koliko je puta postavio pitanje „Tko je moj bližnji?“ kako bi opravdao zanemarivanje Božjega Zakona? A, koliko često i mi činimo isto – opravdavajući nedostatak ljubavi prema Bogu i bližnjima sebičnim razmišljanjima?

Isus ovom prisposodobom izaziva učitelja da ne razmišlja o granicama Zakona (Tko je moj bližnji?), već o ljubavi koja ne poznaje granica (Kome mogu pokazati milosrđe?). Iako je inteligencija dragocjena, razliku između *znati što je dobro* i *činiti dobro* premošćuje srce preobraženo milošću.

Izaberi danas dobro poznatu teoriju u koju vjeruješ pretvoriti u praksu i ustrajno čini dobro onima koji ti ne mogu uzvratiti.

20

Marija

Evandjelje po Luki 10, 38 – 42

Zatreperilo je moje srce od radosti kada sam dobila tekst. Marija, simbol pravog učenika. Njezine oči gledaju Isusa, a srce ispunjeno čežnjom iščekuje riječi pouke iz Njegovih usta. Njezin ponizni stav do Njegovih nogu govori: „Ti si mi sve, najvažniji, trebam te, volim te, od tebe želim učiti. Sve drugo što postoji na ovome svijetu prestaje imati važnost za mene jer se nalazim u tvojoj blizini.“ Marija se utapa u tom pogledu punom božanske ljubavi i zato je nagrađena riječima: „Marija je izabrala bolji dio...“ U mnogim ljudskim očima, poput Martinih, bila bi okarakterizirana kao lijena i neposlušna.

Nismo li često i sami dio onih koji tako razmišljaju? U svojem radnom zanosu i obvezama, pa i brizi da svima ugodimo, zaboravljamo najvažnije pri čemu nerijetko osuđujemo druge smatrajući ih neodgovornima i lijenima. No, Marija se nije dala smesti. Što li to Isus govori da se ne može odvojiti od njega? Možda ovo: „Došao sam na ovaj svijet jer te toliko volim da ću svoj život položiti za tebe! Spasit ću te od smrti i živjet ćeš vječno! Ondje te čeka radost, tamo nema boli ni patnje. Jednoga dana vratit ću se po tebe, a do tada me slijedi. Slušaj moju riječ. Nakon što budem razapet i uzmem na sebe sve grijeha svijeta, otići ću svojem Ocu, ali NE BOJ SE! Poslat ću Duha Svetoga da te vodi. Nikada te neću napustiti!“

Oduči danas birati bolji dio, umiri se, sjedni do Isusovih nogu i uživaj u Njegovoj riječi.

21

Marta

Evandjelje po Luki 10, 38 – 42

Marta je zauzeta nastojeći sve učiniti savršenim, trudeći se odlično ugostiti Isusa. Vrijedna je i brižna, ali kako užurbano radi, frustracija raste. Osjećajući se preopterećeno, konačno govori: „Gospodine, zar te nije briga što me sestra ostavila da sama radim sav posao? Reci joj da mi pomogne!“

Isusov je odgovor smiren i pun ljubavi: „Marta, Marta, tebe muči i uznemiruje mnogo toga, a samo je jedno važno. Marija je izabrala za sebe ono najbolje što joj neće biti oduzeto.“

Nježno pomaže Marti shvatiti kako je toliko zaokupljena obavljanjem poslova za Njega i njegove učenike da jednostavno propušta trenutak da bude s Njim i sluša Njegov glas. Isus ne smatra njezin rad nevažnim, ali pokazuje i njoj i nama da je biti prisutan u Njegovoj prisutnosti važnije od svega ostaloga.

Ova nas priča sve podsjeća. Koliko smo često toliko zaokupljeni svojim obavezama da zaboravimo zastati i prepoznati što je uistinu važno? Martin susret s Isusom uči nas da se oslobodimo stvari koje nam se čine važnima, a zapravo odvlače pozornost od onoga što zaista vrijedi – biti s ISUSOM i slušati Njegov glas.

Odvoji trenutak, ostavi svoje zadatke po strani i provedi vrijeme s Gospodinom. Neka ti On uvijek bude prioritet.

Učenik koji želi naučiti moliti

Evandjelje po Luki 11, 1 – 4

I nakon devetnaest godina života u bliskom zajedništvu s Isusom često se nađem u situaciji u kojoj osjećam da trebam odgovor na učenikovu molbu u današnjim redcima: „Gospodine, nauči nas kako moliti!“

O molitvi toliko slušamo, pa i znamo na nekoj intelektualnoj razini, a opet iz vlastita iskustva mogu reći kako je praksa drugačija od teorije. John G. Lake rekao je: „Postoji velika razlika između izgovaranja molitvi i molitve.“ Oh, koje li istine! Postoje one „molitve“ koje su nam svima dobro poznate (Barem znam da meni jesu!): *popisi želja, obavljanje rituala, brza zahvala prije prvog zalogaja jela, osiguranje da nas Bog čuva na putu...* i tome slične. I ne želim reći da su te molitve pogrešne, ali vjerujem kako često nisu ono što molitva u svojoj biti jest – susret. Odgovarajući učeniku na njegovu molbu, Isus započinje molitvu riječima „Oče naš“ čime ističe da je molitva nešto intimno. Ona je susret s Ocem, susret sa živim Bogom koji ima moć baš uvijek mijenjati i zahvatiti duboko u sva područja života! Čitajući tekstove ovogodišnjega *Izazova*, razmišljamo o različitim susretima koji su se dogodili u prošlosti, ali nemojmo propustiti prilike za svakodnevne susrete koji imaju snagu mijenjati našu sadašnjost, budućnost, pa čak i prošlost!

Razmisli o tome koliko je iskrena tvoja želja da te Gospodin nauči moliti i koliko je gorljiva tvoja potreba da se susretniš s nebeskim Ocem kroz molitvu.

Farizeji i učitelji Zakona

Evandjelje po Luki 11, 37 – 54

Farizeji, ljudi koji slijede Boga i poznaju njegov zakon toliko dobro da su previdjeli bit Evandjelja. Današnji odlomak govori o farizeju koji je pozvao Isusa na objed. Kada se Isus smjestio za stol, farizej je prvo primijetio da se Isus prije jela nije oprao u skladu s tradicijom. Odmah nakon toga Isus daje konkretne primjere u kojima dolazi do izražaja njihova površna religioznost. Isus tako izaziva farizeje da promotre svoje živote i zakluče jesu li njihova srca doista u skladu s Božjim srcem, usmjeravaju li njihovi životi druge ljude na Boga. Zakon koji su farizeji smatrali iznimno važnim ponovno je doveden u pitanje u susretu ovog farizeja s Isusom.

Na isti način svi smo izazvani da razmislimo o svojem životu. Govorimo li jedno, a živimo drugačije? Pokazujemo li drugima vanjštinu svoga života, ali naša unutrašnjost nije usklađena s Bogom? Radimo li nešto samo zato da bi to drugi vidjeli? Jesmo li licemjeri? Ako kažemo da smo Kristovi sljedbenici, živimo li na način koji slavi Boga? Ako nismo, jesmo li voljni promijeniti se ili ćemo biti poput farizeja koji se strogo drže pisanih pravila i prazne forme umjesto da živimo Evandjelje.

Već danas odluči napustiti površnu religioznost i živjeti Evandjelje. Razmisli što to konkretno znači u tvom svakodnevnom životu.

Netko iz gomile traži pravdu

Evangelje po Luki, 12, 13 – 21

Susret o kojem danas čitamo neobičan je po tome što o Isusovu sugovorniku ne doznajemo gotovo ništa. Isti onaj Isus koji se inače tako živo zauzima za ispravljanje društvenih nepravdi ovdje kao da ne pokazuje zanimanje za problem toga neimenovanog muškarca. Dapače, čini se kao da se ograđuje od njega i pokazuje da nema namjeru uplitati se u njegove obiteljske odnose. Tekst nam jasno ne otkriva zašto se Isus tako postavlja.

No, moguće je da je zahtjev toga čovjeka ovdje iskorišten kao povod za govor o problemu koji je široko rasprostranjen. Isus iznosi priču o bogatašu koji je za života bio zaokupljen zgrtanjem materijalnoga, a na kraju saznaje da će sljedeće noći umrijeti.

Nije li neobično što o grijehu zgrtanja bogatstva govori među mnoštvom u kojem vrlo vjerojatno nije bilo mnogo dobrostojećih ljudi?

Svi poznajemo nekoga tko je poznat po tome što skuplja stvari i gotovo nikad ništa ne baca. Mogu to biti plastične vrećice, namještaj, alat, plastične posude ili nešto drugo. Najčešće je to bezazlena pojava, ali katkad upućuje na nešto što je gotovo svima nama zajedničko: na lakoću kojom se vežemo za materijalno. Koliko god takva sklonost bila razumljiva u svijetu u kojem je materijalno nužno za egzistenciju, ona je svejedno po (vječni) život opasna!

Razmisli o ovome: Smatraš li se dovoljno materijalno siromašnim da ne čuješ to Isusovo upozorenje?

Pogrbljena žena

Evandjelje po Luki 13, 10 – 17

Te subote u sinagogi našla se i žena koja je punih osamnaest godina bila pogrbljena. Ta je žena imala tešku deformaciju koja joj je život činila vrlo teškim, a mnoge stvari nemogućima. Ona nije mogla podići glavu i nekoga pogledati u oči, nije mogla dosegnuti nešto ili nekoga, a bolovi su bili dio njezine svakodnevnice.

U tom je trenutku u sinagogi, vjerojatno, bilo puno ljudi, a mnogi su željeli biti blizu Isusa što je toj ženi znatno otežavalo da mu priđe. Ta je žena u mnoštvu bila nevidljiva.

Ali, onda se dogodio obrat koji joj je promijenio život. Isus je opaža. Toj se ženi, možda, prvi put u njezinoj bolesti dogodilo da ju je netko uistinu vidio. Isus se odlučio spustiti i pogledati je u oči, dotaknuti je i iscijeliti. Dao je toj ženi priliku da ponovno može podići pogled, uspraviti svoja leđa, zagrliti voljene, da ponovno može biti vidljiva.

Isus je još jednom pokazao da mu je osoba uvijek ispred zakona, mnoštva, bolesti ili grijeha.

Možda se i sami ponekad osjećamo pogrbljeni pod teretom briga, bolesti, grijeha, slabosti, nezadovoljstva, strahova. Možda imamo osjećaj da nas pod tim teretom ni Isus ne vidi u mnoštvu.

Ohrabri se danas i dođi pred Isusa bez obzira na to u kakvoj se situaciji nalaziš jer On te sigurno primjećuje i može ti promijeniti život.

Oni koji biraju počasna mjesta

Evandjelje po Luki 14, 7 – 14

Već kao dijete morao sam se suočiti s činjenicom da s mojim vidom nešto nije u redu. Dijagnosticiran mi je astigmatizam. Moje su se oči naprezale, vid mi je noću bio lošiji, a na daljinu zamagljen, na rubovima slova javljala se sjena. Bez dioptrijskih naočala moja slika stvarnost nije bila jasna.

U prispodobi o uzvanicima na gozbi Isus govori o situaciji u kojoj, slično meni, ne vidimo stvarnost onakvom kakva ona jest. Naočalama kojima mi promatramo svijet često sebe vidimo kao važnije, ljepše, vrednije i talentiranije osobe. Uspoređujući se s drugima, smatramo da nama pripadaju počasna mjesta. Isus nas upozorava da takve naočale mogu izazvati podosta neugodnosti. Ako onaj koji nas je pozvao na gozbu vidi stvarnost drugačije, može u nama izazvati osjećaj stida i poniženja. Isus ne želi da nam se to dogodi, stoga nas poziva da u odnosima imamo obzira jedni prema drugima.

Također, opominje obojicu, onoga koji poziva na gozbu i onoga koji se na gozbu odaziva. Prvoga poziva da se ne ponaša kao trgovac, a drugoga podsjeća da odnosi nisu predmet nadmetanja i konkurencije.

Odluči već danas početi gledati sebe i druge Isusovim očima.

Mnoštvo koje ide za Isusom

Luka 14, 25 – 33

U ovom tekstu Luka nam opisuje susret Isusa s mnoštvom koje ga slijedi. Većina vođa bila bi jako zadovoljna da ih slijedi mnoštvo, sretna jer su ljudi prepoznali njihovu ideju i viziju.

Međutim, Isus se obraća mnoštvu riječima koje i danas zbunjuju, koje su naoko suprotne svemu što su čuli do tada: „Ako tko dođe k meni, a ne voli me više nego što voli oca i majku, ženu i djecu, braću i sestre, pa čak i vlastiti život, taj ne može biti moj učenik.“

Isus od svojih učenika očekuje potpunu predanost koja jedina može dovesti do punine odnosa s Kristom. Isus traži od nas da napravimo potpuni odmak, unutarnji i vanjski, od svega što nas okružuje i veže u našim odnosima s drugima ili u brizi za vlastito preživljavanje.

U Kristovoj pratnji možemo očekivati bol i patnju, izrugivanje i ponižavanje, borbu i udarce, sve ono što je doživio i Krist. To postaje naš križ.

Na kraju ovog teksta, u prisposodobama, Isus nas upozorava da dobro procijenimo rizike odnosa u koje ulazimo.

Isus od svojih učenika traži izvrsnost i posvećenost, neprekidni napredak u odnosu s njim, sve dok i drugi odnosi, pa i oni najintimniji, obiteljski, ne budu refleksija našega odnosa s Isusom.

Razmisli o najvažnijim odnosima u svome životu i zapitaj se na koji način tvoj odnos s Isusom utječe na tvoje ostale odnose. Dopusti Isusu da ih mijenja.

Deset gubavaca

Evandjelje po Luki 17, 11 – 19

Susret Isusa i gubavaca lijepo pokazuje razliku između Božjega i ljudskog karaktera. Iako su gubavci sami dozvali Isusa i bili spremni primiti izlječenje, samo se jedan od njih sjetio vratiti i iskazati hvalu. S druge strane, vjerujem da je Isus unaprijed znao koga će sresti putem i zato je nevjerojatno što je čekao da se vrate iako je sigurno znao kako će taj susret završiti.

To me navodi na razmišljanje o našem odnosu prema Bogu. Kako završavaju naši susreti s njim? Sjetimo li ga se samo u određene dane kada nam u životu ne ide ili nas nešto muči?

U ovom je tekstu Isus izliječio deset ljudi, ali nakon toga učinio je mnogo više i sve nas na križu izliječio – ne od bolesti, već od same smrti. Kako je i sam rekao: „Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će.“ (*Evandjelje po Ivanu 11, 25*)

Zato zapamtimo pouku ovog odlomka i sjetimo se svoga dobročinitelja svaki dan, a ne samo kada ga „trebamo“. Zahvaljimo mu za sve darove koje nam daje uključujući i vječni život. On za time žudi i čeka da mu dođemo kao djeca svome ocu i stvorimo s njim jedan bliski odnos. Od toga zaista nema većeg blagoslova.

Oduči danas krenuti putem veće zahvalnosti prema Bogu zbog svega onoga što čini u tvome životu. Zahvali za konkretne stvari u svome životu.

Roditelji i mala djeca

Evandjelje po Luki 18, 15 – 17

Blagoslov, duhovno i fizičko blagostanje. Koji roditelj ne želi to svome djetetu? Polazim od činjenice koliko je meni kao majci bila važna svaka izgovorena molitva nad mojim djetetom od rođenja do danas. Hvala Bogu, nitko nam kao roditeljima ne uskraćuje tu privilegiju.

U današnjem tekstu saznajemo da Isusu prilaze „neki“. Ne znamo jesu li to samo majke ili i očevi, a kamoli njihova imena. Svejedno je. Ako su majke, znamo kakav je bio njihov položaj u društvu onoga vremena. Pitanje je na koji su način one dolazile do blagoslova kada su hramove zamijenile sinagoge u koje one nisu mogle ući. Ako su to bili i očevi, vjerojatno, nisu pripadali ni jednoj sljedbi ili političkoj stranci te su ih farizeji prezirali zbog neznanja. Osuđivali su i samog Isusa zbog miješanja s njima. Tu su još i djeca čiji je položaj u društvu bio gotovo beznačajan.

Unatoč svemu ti „neki“ primjećuju Isusa i nikako ne žele propustiti priliku. Toliko je drugačiji. Nije nedostižan i nedodirljiv, pun je milosti i istine. Osjećali su slobodu da mu priđu i, uistinu, nisu se razočarali. Isus ih primjećuje i svu svoju pažnju usmjerava na djecu koju mu donose roditelji svjesni odgovornosti, ali i blagoslova koji imaju.

Učenici to nisu razumjeli. Oni su sami sebi bili važni jer ih je Isus pozvao. No, Isus ističe da Božje kraljevstvo pripada upravo onima koji su poput djece i za sebe ne misle da su važni.

Razmisli o tome jesi li i ti ponekad poput učenika koji u Isusovo ime žele odlučiti tko je dostojan Njegove pažnje.

Bogati židovski vođa

Evangelje po Luki 18, 18 – 30

Bogati i moćni mladić prilazi Isusu oslovljavajući ga riječima „Dobri Učitelju“, nazivom koji se upotrebljavao za one koje se smatralo savršenima. Isus ne osporava taj naslov, ali ga pita zašto ga naziva ‘Dobrim’ kada je jedino Bog dobar i savršen. Zatim mu odgovara na pitanje kako steći vječni život podsjećajući ga na izvršavanje zapovijedi, posebno onih koje se odnose na međuljudske odnose. Iako bogati židovski vođa poznaje i slijedi zakon, Isus ističe da mu još uvijek nešto nedostaje. Naime, ljubiti Boga svim svojim bićem pretpostavlja njegovo odricanje od bogatstva. Mladić, uznemiren tim izazovom, nije bio voljan slijediti Isusa.

Ovo se ne smije shvatiti kao opća zapovijed za sve, već kao izravni poziv bogatom mladiću čija je prepreka za primanje vječnog života bila ljubav prema novcu. Isus uči da ono što se ljudima čini nemogućim, Bogu je moguće: milost i spasenje. Tada Petar ističe kako su se oni odrekli svega kako bi ga slijedili, a Isus mu odgovara da će oni koji ostave sve radi njega primiti mnogo više, kako u ovom životu, tako i u budućem. Iako se izraz „mnogo više“ može tumačiti doslovno, ovaj se izraz očigledno odnosi na duhovno bogatstvo pa i sam vječni život koji primaju oni koji slijede Isusa.

Razmisli o tome postoji li nešto u tvome životu čega se nisi spreman odreći premda znaš da te to udaljuje od Boga. Odluči već danas poraditi na tome.

Jerihonski slijepac

Evandjelje po Luki 18, 35 – 43

Biti slijep nije lagano ni danas, a kako li je tek bilo teško u Isusovo doba. Takvi su ljudi živjeli na rubu egzistencije, od milostinja drugih ljudi. Ovaj je čovjek vjerojatno već imao svoju rutinu, mjesto gdje je prosio. Prosjaci su se uvijek nalazili među ljudima jer su trebali njihovu pomoć. Jedan dan, naizgled isti kao i svaki drugi, naš se glavni lik smjestio na svoje mjesto i počeo prositi. Nije ni slutio da će mu taj dan preokrenuti cijeli život. Najednom je čuo neku gužvu, čuo je ljude kako dozivaju Isusovo ime. Možda je već i čuo nešto o tom čovjeku, o čudima koja je učinio drugima pa dobio ludu ideju kako bi mu taj čovjek mogao pomoći. Odlučio ga je zazvati.

Mnoštvu se to nije svidjelo pa ga je započelo ušutkivati. No, slijepac više nije mario ni za koga. Htio je upoznati tog čovjeka. Bio je uporan u svom zazivanju. Isus se odazvao te ga upitao što želi da učini za njega. Možda nam se pitanje koje je Isus uputio slijepom čovjeku čini neobičnim, no Isus je htio čuti srce toga čovjeka.

Slijepac zatraži da progleda i Isus mu vraća vid. Kakvo je to samo veselje bilo! Čovjek počne slaviti Boga. Ono zrno lude vjere da zazove Isusa u svojoj potrebi promijenilo je sve u njegovu životu.

Odvaži se i ti danas zazvati Isusa u svojoj potrebi s vjerom i pouzdanjem da će ti se odazvati.

Zakej

Evandjelje po Luki 19, 1 – 10

Zakej je bio bogat poreznik, netko koga je većina ljudi gledala s prezirom i smatrala grešnikom. Priča o Zakeju podsjeća nas na druge dvije priče: jednu u kojoj ponosni farizej gleda s visoka na poniznog poreznika (*Evandjelje po Luki, 18, 9 – 14*) i drugu u kojoj bogati židovski vođa nije mogao predati svoje bogatstvo da bi slijedio Isusa (*Evandjelje po Luki, 18, 18 – 30*).

Zakej stoji između ta dva primjera. Naime, i on je bogat kao židovski vođa, ali ne odlazi tužan. Također, kao i poreznik koji je molio ponizna srca, duboko u sebi zna da mu je potrebna milost. Kada Isus prolazi, Zakej čini nešto iznenađujuće i djetinjasto - penje se na drvo kako bi vidio Isusa! Isus ga doziva po imenu i odlučuje posjetiti njegovu kuću. Taj jednostavni čin ljubavi i dobrodošlice potpuno mijenja Zakeja. Odlučuje dati polovicu svojeg imanja siromasima i vratiti svakome koga je prevario. To ne čini zbog nekog zakona, nego zato što mu je Isusova ljubaznost dirnula srce.

U tom trenutku Zakej pronalazi pravo bogatstvo. Uči da je Božja ljubav veća od novca i da svatko može početi ispočetka kad susretne Isusa.

Izaberi danas prihvatiti Isusovu ponudu da bude gost u tvojoj kući. Razmisli o tome kako bi Isusov posjet tvome domu mogao promijeniti tvoj život.

33

Juda

Evandjelje po Luki 22, 3 – 6, 21 – 23, 47 – 48

Ogroman broj ljudskih života bio je promijenjen jer su susreli Isusa. I danas ljudi koji sretnu Isusa doživljavaju promjenu u svom srcu. Susret Isusa i Jude međutim, imao je suprotan učinak jer je promijenio tok Isusova života od poučavanja mnoštva i provođenja vremena sa svojim učenicima, do mučenja, ponižavanja i raspeća. Svu tu bol, koje se i sam Isus bojao, uzrokovao je jedan poljubac osobe s kojom je Isus bio blizak.

Isus je mogao zaustaviti Judu, reći svojim učenicima tko će ga izdati i dopustiti im da ga zaštite. No, On to nije učinio.

Isus je podijelio svoju posljednju večeru s Judom znajući za dogovor koji je sklopio. Iako je tok Isusova života promijenjen u trenutku izdajstva, On sam ostao je isti. I dalje nije želio da bilo tko od njegovih neprijatelja bude povrijeđen. Nije pobjegao. Nije se borio.

Ne možemo mijenjati odluke drugih niti ih spasiti od grijeha, ali o nama ovisi kako ćemo na to reagirati. Hoćemo li izvaditi mačeve ili pokazati ljubav onima oko sebe? Hoćemo li *odsjeći uši* ili ih izliječiti? Ljudi koji su nam bliski, mogu nas povrijediti, ali mi imamo izbor. Možemo li i dalje voljeti tu osobu, grešnika poput nas, i vjerovati u Božji plan?

Počni već danas moliti za one koji su te izdali, koji su te iskoristili, koji se pretvaraju da su tvoji prijatelji. Nazovi ih svojim prijateljima i pokaži im ljubav koja dolazi od Boga.

34

Petar

Evandjelje po Luki 22, 31 – 34, 54 – 62

Petar je ljubio Isusa, hodao s njim tri godine, upijao svaku riječ i vidio nevjerojatna iscjeljenja koja je Isus činio. Vjerovao je Isusu potpuno, iskreno ga ljubio. Pa, ipak, izdao ga je! Tri puta zanijekao je da ga poznaje nakon što je Isus bio uhićen.

Tko zna koliko bi vremena trebalo Petru da postane svjestan svoje izdaje da se Isus nije okrenuo i pogledao ga. Petar je gorko zaplakao. Trenutno je doživio bol i težinu svoje izdaje. A Isus ga nije pogledom optužio, nego mu poručio da ga ljubi. Petar se mogao zapitati: Kako me možeš ljubiti nakon što sam zanijekao da te poznajem?!

To sam se i sama pitala svaki put kada sam izdala Isusa ne pruživši ruku osobi u potrebi, kad sam zbog straha ili neugode rekla nešto ružno i okrenula nekome leđa.

Petar je bio brzoplet u obećanjima, ali i brz u pokajanju. Koliko sam ja brza da uvidim poticaj Svetoga Duha, prepoznam da sam pogriješila i odmah reagiram pokajanjem? Želim u tome biti kao Petar. Tražiti i prihvatiti Isusov pogled koji nudi oprostjenje i ljubav unatoč mojoj izdaji. Jer tada, samo tada, moj život ponovno dobiva smisao i Kristov mir.

Razmisli o tome postoji li nešto u tvome životu što bi se moglo nazvati izdajom Isusa. Prihvati danas Isusov pogled koji nudi oprostjenje i ljubav unatoč tvojoj izdaji.

Pilat

Evangelje po Luki 23, 1 – 7; 11 – 22

Kažu da u svakom čovjeku ima nešto dobro iako to, možda, na prvi pogled tako ne izgleda. Pa, evo, čak i onaj novozavjetni Pilat: postao je planetarni podsjetnik na 'pranje ruku'. Taj omraženi, podli sluga tuđeg režima kojega su valjda sve generacije zdušno mrzile, postojano okrivljavale, visoka prezirale, nadmeno omalovažavale, samodopadno mu se podsmjehujući: „Kako mu nije, ako ne baš odmah, a onda bar tijekom tih silnih preslušavanja Isusa, postalo jasno (kao nama danas) da je riječ o Sinu Božjem, Spasitelju svijeta?!“

A činilo se isprva da bi mogao biti pozitivac. Gotovo dobrica. Zašto je ispao tako nepopularan, zapravo, omražen? Zašto ga svi smatraju *luzerom* koji je propustio životnu priliku da se proslavi, priliku da mu se dive, da ga dovijeka spominju po pronicljivosti, dalekovidnosti, odvažnosti, čak i da ga obožavaju? Bilo bi to lijepo kad bi bilo tako jednostavno. Moguće je kako bi i on, gledajući unatrag, sa žaljenjem to priželjkivao... A tako je malo nedostajalo...

Trebao je samo ustrajati u svojoj prosudbi, samo donijeti odluku, samo preuzeti odgovornost, ne popustiti pod pritiskom većine. Samo preuzeti rizik... Samo povjerovati da istina nema cijenu. Samo u Isusu prepoznati Mesiju... Samo?

Jedino me malo tišti što mi je taj Pilat nekako previše poznat i blizak. Kao da mi ni dobrica ni *luzer* nisu predaleko.

Izaberi danas da ćeš postati osoba koja spremno preuzima odgovornost i koja se bori za istinu zato jer u Isusu prepoznaje Mesiju.

36

Herod

Evangelje po Luki 23, 6 – 12

Susret s Isusom neizbježno promijeni nešto u nama i oko nas. Nekoga privuče Isus, a nekoga pogura dalje u tvrdoću srca i život bez Boga. Kada sam pročitala ovaj tekst, na koji ranije i nisam obraćala posebnu pozornost, moj je prvi dojam bio da se tu ništa značajno nije dogodilo. Navedene su činjenice, opisano je Isusovo kretanje u tom vremenu i tu cijela duhovna poruka ovoga teksta staje. I kada gledam racionalno, zaista je to tako. Isusa, koji je tada bio u nezavidnoj situaciji, vode od poglavara do poglavara ne bi li utvrdili njegovu sudbinu. Susret Isusa i Heroda čini se običan i beznačajan. Herod ga je očekivao sa znatiželjom i želio je vidjeti kakvo čudo ili čuti kakvu mudrost iz njegovih usta. Zašto Isus ništa nije odgovorio? Zašto nije učinio kakvo čudo da impresionira Heroda i pokaže da je istina sve što se o Njemu govorilo? Šutio je.

Da sam ja Isus, ne bih mogla šutjeti. Ali, nešto se ipak dogodilo. Time što nije ispunio Herodova očekivanja pokazao je da On jest sve što je rekao da jest. Nije došao radi čudesa i propagande. Došao je da spasi svijet. To je bila prilika za Heroda da pokaže interes za pravo bogatstvo koje nosi Isus, a to je pokajanje i vječni život. No, Herod u tom trenutku bira površno i svjetovno. Imao je Isusa pred sobom, izabrao je Pilata. Herod toga, nažalost, nije bio svjestan u tom trenutku, ali pravac njegova zemaljskog i vječnog života poslije toga susreta više nije bio isti.

Razmisli o tome prepoznaješ li ti osobno Isusa kao onoga koji donosi spasenje ili tražiš neke dodatne potvrde koje će te uvjeriti da je On Bog.

Zločinci na križu

Evandjelje po Luki 23, 32 – 43

Golgota, mjesto gdje su bili razapeti Isus i razbojnici, predstavlja jednu od najsvjetlijih i najpotresnijih slika evanđelja. Na jednom križu visi Isus, nevin i bezgrešan, moleći za oprost svojih neprijatelja, a s njegove lijeve i desne strane vise razbojnici osuđeni zbog svojih zločina. Dok se jedan od njih, pun gorčine, rugao Isusu odbijajući milost koja mu je bila ponuđena, drugi je u trenutku svojeg kraja prepoznao milost. Spasitelj svijeta, premda razapet i na samrti, nudi spasenje.

Taj trenutak susreta s Isusom pokazuje nevjerojatnu snagu milosti i moć slobode izbora. Razbojnik pokajana srca priznaje svoju nemoć i oslanja se na Božju milost. Isusova ljubav nije ga napustila ni u njegovim najgorim trenucima. Drugi razbojnik, pak, odlučuje ostati u gorčini, odbijajući Boga, bližnje i samoga sebe.

I mi, kao i ovi razbojnici, imamo slobodu izbora. Hoćemo li, unatoč okolnostima, ostati u gorčini, odbijajući Njegovu ljubav ili ćemo prepoznati svoje slabosti i okrenuti se prema Njemu prihvativši dar spasenja? Isus nas ne ostavlja u našim grijesima, nego nas poziva da prepoznamo Njegovu milost i ljubav koja nas mijenja.

Isus ostavlja svakome od nas slobodu izbora. Razbojnici su odabrali svoj put. Na nama je da odlučimo hoćemo li krenuti putem milosti ili gorčine.

Razmisli o tome postoje li u tvome životu situacije kada se ne osjećaš spremno prihvatiti milost koju Isus nudi, već ustraješ u gorčini zbog nečega što ti se dogodilo.

Rimski časnik kod križa

Evandjelje po Luki 23, 44 – 49

Praskozorje, no nikako da svane to judejsko jutro. Rimski tribun, desna ruka Poncija Pilata, časnik, vičan ratovanju, pouzdan, osjeća neki čudan nemir. Pomalo je umoran od svega. Još samo jedan zadatak. Izdržat će. Nema ničega što već nije vidio. Svjedočenje umiranju i smrt njegova su svakodnevice. Što onda znači nadgledati još jedno raspeće židovskih zatvorenika, uključujući radikalnog Ješuu – Isusa Nazarećanina? I to će proći. A onda će odahnuti.

Ipak, nešto je izazivalo tjeskobu. Dva kriminalca i Isus. Prisjetio se Isusa kako je miran stajao pred Pilatom. Na njemu nije bilo nikakve krivnje, zaključio je Pilat. Kukavički je oprao ruke i predao ga vojnicima. Uslijedile su uvrede, zlostavljanje, ismijavanje... I on je bio s njima. Moralno neutralan, obavljao je prljavi posao. Ljutilo ga je što se Isus nije branio. Kad su ga pribili na križ i podigli, nije ga mogao ni pogledati. Toliko izmučeno tijelo, silna patnja i prihvaćanje boli. *Kako, zašto?* – vrištao je u sebi. Odjednom se počela nadvijati tama. Isus je proživljavao najteže trenutke. Časnik je smogao hrabrosti i podigao pogled. Susreo je njegov. I tada se dogodilo. Nešto se slomilo u njemu. Prodrimalo ga iz temelja. Isus je povikao: *Oče, u tvoje ruke...* Satnik je shvatio – Isus jest Sin Božji. I zemlja se zatresla svom silinom. Ta smrt nije bila obična. Taj čovjek nije bio običan. Taj događaj ni po čemu nije bio običan. Za rimskog časnika taj je susret bio zalog za vječnost. Što je za tebe?

Zastani i razmisli, možda prvi put duboko i ozbiljno, kako na tebe i tvoj život utječe spoznaja da je Isus koji je dragovoljno umro na križu i za tvoje grijehе – Sin Božji.

Isusovi sljedbenici na putu za Emaus

Evandjelje po Luki 24, 13 – 35

U današnjem tekstu čitamo o Isusovu ukazanju dvojici učenika nakon njegove smrti na križu. Dok učenici međusobno razgovaraju na putu za Emaus, vidljivo je njihovo razočaranje jer su se nadali da je Isus taj koji će osloboditi Izrael (r. 21).

Usprkos tome što su učenici bili s Isusom, vidjeli njegovu smrt i čuli od drugih učenika da su vidjeli Isusa, do ovog trenutka neki učenici još uvijek nisu vjerovali da je Isus Mesija. Nisu vjerovali čak ni ovoj dvojici učenika koji su ih došli obavijestiti da im se ukazao Isus. (Vidi Evandjelje po Marku 16, 12 – 13.)

Nevjera, sumnja, razočaranje... sasvim su normalne ljudske karakteristike. Kako Isus razuvjerava ovu dvojicu učenika u njihovoj nevjeri? Isus ih vodi u Sveta pisma, tumači im Pisma koja govore o Njemu. Isus ih uvodi u evandjelje.

Kako bi se osoba uistinu mogla spasiti, MORA se susresti sa živim Kristom. Samo Krist može otvoriti duhovne oči - svojim ukazanjem i osobnim susretom sa svakom osobom (r. 31). Posljedica je susreta s Kristom novi život. Radost u srcu (r. 32)!

Isus se koristi životom jedne osobe kako bi promijenio život druge osobe. Isus je izabrao tebe kao sredstvo da se susretne s ljudima, da kroz tebe mijenja ljudske živote. Zar postoji veće zadovoljstvo od toga?

Prihvati Isusov izazov i dopusti Mu da djeluje kroz tebe tako da oni koji susreću tebe mogu susresti i Krista.

Učenici susreću uskrslog Gospodina

Evandjelje po Luki 24, 36 – 53

Uskrsli Isus dolazi među učenike koji su ga godinama pratili i dobro poznavali. Ipak, oni su zbunjeni, uplašeni i misle da vide duha. Isus kojega susreću izlazi iz okvira njihova iskustva, znanja o njemu i razumijevanja stvarnosti.

Isus u njihovu zbunjenost **unos** mir. **Otkriva im se**, jede pred njima, želi da ga opipaju i da shvate ono što im je do tada bilo neshvatljivo – da je on zaista pobijedio smrt i donio **oproštenje grijeha**. Ponovno govori ono što im je već rekao i **prosvjetljuje im razum** da razumiju Pisma i njega samoga. Govori im poruku nade za sve ljude i osvještava im da su **oni svjedoci** koji će to prenositi drugima. Ne ostavlja ih same, već ih **blagoslivlja** i obećaje im **silu i ispunjenje Duhom Svetim**.

To je susret uskrsloga Isusa i njegovih najbližih učenika – jedinstven trenutak u povijesti. Moje upoznavanje Isusa, prihvaćanje njegove smrti, uskrsnuća i oproštenja mojih grijeha odvijalo se nekim drugim putem. Ima li smisla tražiti poveznice? Kada Pavao moli za vjernike u Efezu, on moli vrlo slično: podsjeća ih na milost i **oproštenje grijeha** koje su primili, **blagoslivlja** ih, moli da imaju **mir**, da im Bog **otvori oči** da ga **potpuno upoznaju** i da shvate koliko je velika **njegova snaga** u njima te da budu **ispunjeni do sve punine** koja dolazi od Boga. Potiče ih da budu **svjedoci**...

Svjestan milosti i oproštenja grijeha koje imam u njemu, molim za više mira, spoznaje, blagoslova, sile Duha Svetoga, svjedočanstva, radosti i slavljenja u mom životu.

Dopusti uskrsnom Isusu da ti se otkrije i donese ti mir. Dopusti Uskrsnom da ti otvori oči kako bi ga mogao potpuno upoznati i shvatiti snagu Njegova uskrsnuća. Dopusti Uskrsnom da te ispuni svojim Svetim Duhom i od tebe učini svjedoka.

Susret koji mijenja i danas

Tijekom 40 dana susreli smo se s različitim osobama u različitim životnim okolnostima koji su pred Isusa donosili svoje potrebe, svoja pitanja, sumnje, prigovore ili čak svoje ponude. U središtu svakoga od tih susreta je Isus koji spremno odvaja vrijeme za svakoga od njih i pristupa im posve osobno. Kroz svoju Riječ proteklih dana Isus je želio susresti i svakoga od nas osobno. Zapitajmo se...

Prepoznajem li ja u Isusu Kristu Boga koji me želi osobno upoznati?

Prepoznajem li ja u Isusu Kristu Boga koji se želi susresti sa mnom svaki dan?

Što mi priječi da se otvorim za mogućnost susreta s Isusom prvi put?

Koje su moje potrebe, moja pitanja, moje sumnje, moji prigovori ili ponude koje želim donijeti pred Isusa?

Želim li uistinu dopustiti Isusu da me oblikuje i mijenja?

Možda ste ovih dana prvi put prepoznali da Isus želi susresti i vas osobno. Možda vas je ta spoznaja već promijenila ili osjećate kako vas mijenja. Možda je to otvorila neka nova pitanja o kojima želite s nekim razgovarati. Slobodno se javite na info@bczagreb.hr.

Možda ste nakon duljeg vremena ponovno ozbiljnije razmislili o svom osobnom susretu s Isusom i što to znači za vaš život. Možda vidite prostor za promjene i želite dopustiti Isusu da to učini. Ako trebate razgovor, slobodno se javite na info@bczagreb.hr.

Možda uživate u spoznaji da je Isus promijenio vaš život i slavite Boga zbog toga. Podijelite s nama svoju priču o tome kako je Isus susreo vas osobno. Pišite nam na izazov40@bczagreb.hr.

Izdaje: Baptistička crkva Zagreb, Radićeva 30, 2024.

info@bczagreb.hr

www.bczagreb.hr

Knjižica je besplatna

Dodatne materijale potražite na: bczagreb.hr/hr/izazov40

Urednički tim: Momir Blažek, Filip Grujić, Sara Mačković, Svjetlana Mraz

Lektura: Tatjana Doračić

Prijevod s engleskog jezika: Dominik Glavaš

Grafički dizajn: Momir Blažek

Autori tekstova:

SUSRET KOJI MIJENJA, Filip Grujić

1. PASTIRI, Maja Horvat
2. ŠIMUN U HRAMU, Robert Bogešić
3. MARIJA I JOSIP, Biljana Malović
4. ĐAVAO, Željko Mraz
5. SVI U SINAGOGI U NAZARETU, Svjetlana Mraz
6. ŠIMUN PETAR, Rob Ames
7. NEPOKRETAN ČOVJEK, Đuro Pavlić

8. LEVI, Ash Stannard
9. RIMSKI ČASNIK, David Hsuan
10. UDOVICA IZ NAINA, Ema Mustač
11. ŠIMUN FARIZEJ, Marta Stanković
12. JAVNA GREŠNICA, Emil Moguš
13. UČENICI U OLUJI, Blaženka Merhaut Bjelopavlović
14. OPSJEDNUTI IZ GERASE, Ljubica Zemunović
15. JAIR, Kornel Mačković
16. BOLESNA ŽENA, Renata Magdalenić
17. GLADNO MNOŠTVO, Iva Blažek
18. POTENCIJALNI SLJEDBENICI, Ivan Željem
19. NEKI UČITELJ ZAKONA, Dominik Glavaš
20. MARIJA, Katica Pavlić
21. MARTA, Jessy Gomes
22. UČENIK KOJI ŽELI NAUČITI MOLITI, Sara Mačković
23. FARIZEJI I UČITELJI ZAKONA, Johann David Go
24. NETKO IZ GOMILE TRAŽI PRAVDU, Enoh Šeba
25. POGRBLJENA ŽENA, Ivana Gjurin
26. ONI KOJI BIRAJU POČASNA MJESTA, Ivan Vučetić
27. MNOŠTVO KOJE IDE ZA ISUSOM, Siniša Begović
28. DESET GUBAVACA, Paula Hlupić
29. RODITELJI I MALA DJECA, Vesna Časni
30. BOGATI ŽIDOVSKI VOĐA, Joshua Grozdanić
31. JERIHONSKI SLIJEPAC, Ivona Vuk
32. ZAKEJ, Chinecheram Kalu
33. JUDA, Marta Wiktorija Kowalska
34. PETAR, Rozalija Bulatović
35. PILAT, Boris Peterlin
36. HEROD, Ana Zelić Kerep
37. ZLOČINCI NA KRIŽU, Klara Vučetić
38. RIMSKI ČASNIK KOD KRIŽA, Senka Šestak Peterlin
39. ISUSOVI SLJEDBENICI NA PUTU, Josip Debeljuh
40. UČENICI SUSREĆU USKRSLOGA, Momir Blažek

Dodatne materijale i PDF verziju knjižice potražite na web stranici bczagreb.hr/izazov40 ►

Svaku nedjelju u 10:00 možete uživo pratiti bogoštovlje iz BC Zagreb na youtube kanalu www.youtube.com/c/bczagreb ►

